

Девойка тръгна за вода.

160.

Бавничко

Девойка тръгна за вода
 На двата студни извора (2)
 Въвъ зелената ливада.
 Че си ми срещна либето
 Въ долното тѣсно сокаче.
 Тѣсно имъ дойде сокаче,
 Та нѣма да се разминатъ.
 Китчица държи въ ржката,
 Спустна се да го закичи.
 И той се спустна по нея
 Плитчици да ѝ преброи.
 До сто си плитки преброи,
 На всѣка плитка и алтънъ.
 Девойка си се замоли
 — „Пустни ме, пустни, юначе,
 Майка ме чака у дома
 Водица да ѝ занеса.“
 — „И мене чака майка ми
 Снашица да ѝ заведе.“